Книга пророка Єремії 23

Пророцтва проти лихих пастирів

1 Горе пастухам, що занапащують і розганяють овець моєї отари, - слово Господнє.

2 Тим то так говорить Господь, Бог Ізраїлів, до пастирів, що пасуть народ мій: «Ви порозганяли моїх овець, ви їх розполохали, а не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ваші лихі вчинки, - слово Господнє!

3 Я позбираю останок моєї отари з усіх земель, куди повиганяв їх на їхні пасовиська, і будуть вони плодитись та множитись.

4 І поставлю над ними вівчарів, що їх пастимуть; і вже не будуть страхатись, ані боятись, і ні одна з них не загубиться, - слово Господнє.

5 Ось настане час, - слово Господнє, - і я пробуджу для Давида праведний пагін, що владарюватиме як цар і буде мудрим, буде чинити на землі суд і справедливість.

6 За його днів спасеться Юда, й Ізраїль житиме безпечно. Ось ім'я його, яким його будуть звати: Господь - наша справедливість.

7 Тим то настане час, - слово Господнє, - що не будуть казати більше: Жив Господь, що вивів синів Ізраїля з Єгипту,

8 лише: Жив Господь, що вивів і привів потомків дому Ізраїля з північної землі й з усіх земель, куди їх був вигнав; і вони житимуть у рідній країні.»

9 Про пророків: Серце моє розбите в мене в грудях, трясуться усі мої кості. Я - немов п'яний, немов чоловік, якого подолало вино, з-за Господа й з-за його святих слів.

10 Земля бо перелюбників повна, від прокляття плаче земля, повисихали у степу пасовиська. Вони до зла змагаються, і сила їхня - у кривді.

11 «Навіть пророк і священик - і ті безбожні, ба й у домі моїм знайшов я їхнє ледарство, - слово Господнє.

12 Тим то дорога їхня стане їм, мов слизька стежка; потраплять вони у темряву й упадуть у ній, зішлю бо на них лихо у час їхньої кари, - слово Господнє.

13 Та й у пророків самарійських бачив я недоумкувате: пророкували вони ім'ям Ваала й збивали з дороги Ізраїля, народ мій.

14 А й у пророків єрусалимських бачив я жахливе: перелюби, життя нечестиве; там підтримують руки злочинців, не відвертаються від своєї злоби. Вони для мене всі, немов Содом, а мешканці його, немов Гомора.»

15 Тим же то так говорить Господь сил про тих пророків: "Ось я їх нагодую полином і напою отруйною водою. Бо від пророків єрусалимських розійшлась безбожність по всій країні."

16 Так говорить Господь сил: «Не слухайте слів тих пророків, що вам пророкують: вони нісенітниці вам верзуть. Оповідають марення серця свого, а не з уст Господніх.
17 Вони кажуть тим, що зневажають моє слово: Мир вам буде! І всім тим, що ходять за своїм упертим серцем: Лихо не спіткає вас!
18 Чи стояв же хтось у Господній раді? Хто бачив і чув його слово? Хто сприймав його слово, прислухавсь до нього?
19 Ось Господня хуртовина, гніву вибух; розбушувалась буря й ударила на голову безбожних.
20 І не відвернеться гнів Господній, покіль не довершить він і не виконає задумів серця свого. При кінці днів ви зрозумієте це достотно.
21 Не посилав я тих пророків: самі вони позбігались! Не говорив я їм, - самі пророкували!
22 Коли ж вони стояли в моїй раді, нехай оповістять мої глаголи людові моєму, нехай відвернуть його від його злої дороги й від ледачих його вчинків.
23 Чи то ж я Бог лише зблизька, - слово Господнє, - а не Бог і здалека?
24 Чи може хтось денебудь у потайне місце сховатись, де б я його не побачив? - слово Господнє. Чи я ж не сповнюю небо й землю? - слово Господнє.
25 Я чув, що говорять пророки, як вони моїм ім'ям неправду пророкують, мовивши: Я бачив сон! Я бачив сон!
26 Чи довго ж іще так буде в серці пророків, які неправду пророкують і які віщують оману з свого серця?
27 Невже ж вони мають на думці своїми снами, що їх оповідають кожен ближньому своєму, довести люд мій до того, щоб вони забули моє ім'я так, як батьки їхні забули моє ім'я заради Ваала?
28 Пророк, що бачив сон, нехай його як сон оповідає! А той, хто має моє слово, нехай говорить моє слово вірно! Що ж полові до чистого зерна?
29 Чи ж моє слово не схоже на вогонь, - слово Господнє, - на молот, що розбиває скелю?
30 Тому я проти пророків, - слово Господнє, - які один в одного викрадають мої глаголи.
31 Ось я проти пророків, - слово Господнє, - що розпускають свій язик, щоб проректи віщування.
32 Ось я проти тих, які пророкують брехливі сни, - слово Господнє, - які оповідають їх і пантеличать народ мій своїми брехнями й своїм зухвальством. Я не посилав їх і не велів їм, і нема з них ніякої користи для цього народу, - слово Господнє.
33 Коли ж цей народ - чи то пророк, чи то священик - тебе спитає: Яка, мовляв, вагота від Господа? -то ти їм скажеш: Ви - вагота для Господа, і я вас викину геть, - слово Господнє!

34 Коли пророк або священик, або хтось з народу скаже: Вагота від Господа! - то я скараю того чоловіка з його домом.
35 Ось як маєте один одному і брат братові казати: Що відповів Господь? - або: Що сказав Господь?
36 А того слова „Вагота Господня" не згадуйте вже більше, бо інакше такому чоловікові його власне слово стане ваготою Господньою; ви бо перекручуєте слова живого Бога, Господа сил, нашого Бога.
37 Так треба говорити пророкові: Що відповів тобі Господь? - або: Що сказав тобі Господь?
38 Коли ви й далі говоритимете ,,Вагота Господня", то ось як говорить Господь: Що ви ввесь час говорите це слово, а саме: „Вагота Господня", хоч я й наказав вам не говорити „Вагота Господня",
39 то ось власне тому я вас, як річ ваготливу, підніму й відкину геть від обличчя мого; вас і місто те, що дав був вам і батькам вашим.
40 Я покладу на вас ваготу вічної наруги й вічного, невигладного сорому.»